

udlevering af lovovertrædere, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og retsplejeloven (International strafferet). Ved Danmarks ratifikation af hvidvaskkonventionen er der i medfør af artikel 6, stk. 4, afgivet erklæring om, at artikel 6, stk. 1, kun finder anvendelse på de førforbrydelser, med hensyn til hvilke der til enhver tid efter dansk ret kan begås hæleri, herunder straffelovens § 191 a om narkotikahæleri og straffelovens § 284 om hæleri i forbindelse med tyveri, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, bedrageri, databedrageri, mandatsvig, afpresning, skyldnersvig og røveri samt med hensyn til indsmugling af særlig grov karakter.

Artikel 18, stk. 1, i Europarådets korruptionskonvention medfører pligt til at sikre, at *juridiske personer* kan kendes ansvarlige for aktiv bestikkelse, handel med indflydelse og hvidvaskning af penge som fastsat efter denne konvention, der for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på beføjelse til at repræsentere den juridiske person, træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller til at udøve intern kontrol. Der skal også være mulighed for at kende juridiske personer ansvarlige for medvirken til eller anstiftelse af de nævnte handlinger.

Endvidere er der efter artikel 18, stk. 2, pligt til at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de ovennævnte personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i stk. 1 nævnte strafbare handlinger for at skaffe den juridiske person vinding.

Endelig præciseres det i artikel 18, stk. 3, at ansvar for juridiske personer ikke udelukker muligheden for at straffe fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i stk. 1 nævnte handlinger.

I lighed med den pligt, der er fastsat i artikel 3 i anden protokol til EU-svigskonventionen, jf. pkt. 5.1., vil den i korruptionskonventionens artikel 18 anførte pligt til at kunne gøre juridiske personer ansvarlige for de nævnte overtrædelser med det gældende ansvars-system her i landet være ensbetydende med et strafansvar.

Artikel 19, stk. 2, i Europarådets korruptionskonvention indeholder bestemmelser om sanktioner over for juridiske personer. Det fastsættes heri, at juridiske personer, der kendes ansvarlige efter artikel 18, stk. 1 og 2, skal kunne pålægges strafferetlige eller ikke-

strafferetlige sanktioner, herunder økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning.

Artikel 19, stk. 3, fastsætter i lighed med artikel 5 i anden protokol til EU-svigskonventionen, jf. pkt. 5.1., pligt til at kunne konfiskere m.v. redskaber eller udbytte fra strafbare handlinger i henhold til konventionen eller af formuegoder, hvis værdi modsvarer sådant udbytte. Om pligt til at kunne beslaglægge udbytte m.v. henvises til korruptionskonventionens artikel 23, stk. 1, og pkt. 4.4.2.

5.3. EU's fælles aktion om bestikkelse i den private sektor

Artikel 5 og 6 i EU's fælles aktion om bestikkelse i den private sektor medfører pligt til at kunne straffe *juridiske personer* for aktiv bestikkelse, jf. artikel 3, svarende til artikel 3 og 4 i anden protokol til EU-svigskonventionen vedrørende pligt til kunne straffe juridiske personer for EU-svig, aktiv bestikkelse og hvidvaskning af penge, jf. pkt. 5.1.

EU's fælles aktion indeholder ikke bestemmelser om pligt til at kunne straffe fysiske eller juridiske personer for hvidvaskning af udbytte ved bestikkelse i den private sektor.

5.4. Gældende ret

5.4.1. Hvidvaskning af udbytte fra strafbare handlinger er ikke generelt kriminaliseret i dansk ret, men der findes en række bestemmelser om *efterfølgende medvirken (hæleri)*, knyttet til nærmere angivne førforbrydelser, der kriminaliserer sådanne forhold.

For så vidt angår *straffeloven*, kan særligt henvises til § 284 om hæleri i forbindelse med tyveri, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, bedrageri, databedrageri, afpresning, skyldnersvig, røveri eller indsmugling af særlig grov karakter. Herudover kan nævnes straffelovens § 303, der kriminaliserer visse former for groft uagtsomt hæleri i forbindelse med berigelsesforbrydelser, og § 300 c, der vedrører visse former for forsætligt eller groft uagtsomt hæleri i forbindelse med overtrædelse af § 282 (åger), § 300 a eller § 300 b (bedrageri- eller ågerlignende forhold). Endvidere er det i straffelovens § 191 a gjort strafbart at befatte sig med en vinding, der er erhvervet ved overtrædelse af § 191 om grov narkotikakriminalitet (narkotikahæleri).

Nogle *særlove* rummer mere begrænsede hæleribestemmelser. Til illustration kan nævnes § 3, stk. 3, i lov om euforiserende stoffer, der angår forsætligt hæleri svarende til straffelovens § 191 a, samt toldlovens § 73, stk. 3, der vedrører forsætligt eller groft uagtsomt hæleri med hensyn til indsmuglede varer.